

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Ž., s. r. o.,**
IČO: X,
se sídlem X, X,
zastoupena advokátkou Mgr. Taťánou Kolářovou,
se sídlem Bělehradská 9, Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: **Městský úřad Kosmonosy,**
se sídlem Debřská 1, Kosmonosy,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: **D. P. K. a. s.,**
IČO: X
se sídlem X, X,
zastoupena advokátem JUDr. Václavem Krondlem,
se sídlem Jiráskova 2, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2012, č. j. st. 153/2011-21-328-A,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), již soud usnesením ze dne 23. 7. 2018, č. j. 45 A 48/2016 – 65, vyloučil k samostatnému projednání, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla umístěna stavba „*D. P. K. – montážní a skladový areál*“ – SO-101 Hrubé terénní úpravy, příprava území, SO-102 Veřejná komunikace včetně osvětlení, SO-103 Areálová komunikace, oplocení, venkovní osvětlení, SO-104 Venkovní úpravy, oplocení, venkovní osvětlení, SO-105 Dešťová kanalizace, retenční nádrže, SO-106 Splašková kanalizace, SO-107 Vodovod, SO-108 Horkovod, SO-109 Přeložka melioračního kanálu, poldry, SO-110 Stabilní hasicí zařízení, SO-111 Předávací TS, SO-112 Objekt centrální vrátnice, vrátnice, č. 1-3, SO-113 Kabelové vedení VN, SO-114 Areálové rozvody VN, SO-115 Datová přípojka, SO-116 Areálové rozvody NN, SO-117 Kabelové vedení SEK Telefonica O2, SO-100 Hala DC1, SO-200 Hala DC2, SO-300 Hala DC3 a SO-400 Hala DC4 na pozemcích p. č. X v katastrálním území Mladá Boleslav, p. č. X v katastrálním území X (stejně jako všechny nemovité věci uváděné dále v tomto usnesení), p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X, p. č. X,

2. Podle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může účastník proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, odmítne soud usnesením návrh, který je podle tohoto zákona nepřipustný.
4. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná tehdy, jestliže žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, přípouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného.
5. Krajský soud v Praze při prověřování přípustnosti žaloby shledal, že žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu. Proti územnímu rozhodnutí ve smyslu § 92 a násl. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), je přípustný opravný prostředek, jímž je odvolání podle § 81 odst. 1 správního řádu užitého na základě § 192 odst. 1 stavebního zákona. Z vyjádření žalobkyně v žalobě, respektive v jejím doplnění ze dne 20. 5. 2016, plyne, že žalobkyně proti napadenému rozhodnutí odvolání nepodala. Za takové situace ovšem nelze brojit správní žalobou proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť řízení v prvním stupni a řízení odvolací tvoří jeden celek. Nelze se tedy domáhat ochrany ve správním soudnictví proti prvostupňovému rozhodnutí. Formulace obsažená v § 68 písm. a) s. ř. s. totiž míří k tomu, že soudní přezkum je vůči správnímu přezkumu subsidiární a jeho úkolem je poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob tam, kde správní orgány selhaly a toto selhání již nelze v rámci veřejné správy napravit.
6. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65 „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve svojí procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nabízet prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy.“
7. Krajský soud v Praze tedy žalobu z důvodů uvedených shora podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. odmítl.
8. Soud si je vědom toho, že žalobkyně s ohledem na procesní situaci, v níž se nacházela v době vydání územního souhlasu, odvolání účinně ani podat nemohla, neboť to by bylo zamítnuto podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřipustné (podané osobou zjevně neoprávněnou). Ještě před vydáním územního rozhodnutí totiž bylo dne 10. 2. 2012 postupem podle § 28 odst. 1 správního řádu rozhodnuto o tom, že žalobkyně není účastníkem řízení. Takové rozhodnutí pak nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci, přičemž platí, že jestliže osoba, o níž bylo usnesením rozhodnuto, že není účastníkem, podala proti tomuto usnesení odvolání, jemuž bylo vyhověno, a mezitím zmeškala úkon, který by jako účastník mohla učinit (tedy například odvolání), je

oprávněna tento úkon učinit do 15 dnů od oznámení rozhodnutí o odvolání (§ 28 odst. 2 správního řádu). Právní úprava tedy tímto způsobem zaručuje tomu, kdo se úspěšně domůže postavení účastníka řízení, podat v náhradní lhůtě odvolání; následná správní žaloba je samozřejmě také přípustná. Není tedy na místě, aby nebyly aplikovány shora popsané principy subsidiarity soudního přezkumu.

9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 3 s. ř. s. právo na úhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Jelikož soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. srpna 2018

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu